NEDERLANDS DAGBLAD

Irene Wing Easton schreef een boek over het moederschap. 'Dat spiegelen aan anderen blijft een valkuil'

MARTHA AALBERS BEELD GEERTEN DE KOEYER

Moeders jagen elkaar in de stress

Een nog mooiere traktatie, een nog uitgebreider kinderfeestje, je kind op nog meer clubjes; moeders doen het elkaar aan om de lat steeds hoger te leggen en elkaar steeds verder op te jagen. Als we daarmee nu gewoon eens stoppen met z'n allen, stelt Irene Wing Easton in haar boek *Moe is moe, maar voldaan*.

Irene Wing Easton met haar dochter. 'Ik ben een thuisblijfmoeder, maar ik had geen keuze'

Meer solidariteit tussen moeders, dat is wat Easton bepleit. Meer solidariteit in plaats van strijd. Niet alleen op het gebied van feestjes, clubjes en uitjes waarbij moeders maar tegen elkaar blijven opbieden. Ook de strijd tussen thuiswerkende moeders en betaald werkende moeders moet ophouden. Vaak komt die strijd voort uit onzekerheid. Moeders willen het zo graag goed doen en een goede moeder zijn, waarbij ze zich spiegelen aan andere moeders en daarin de neiging hebben door te slaan. Het veroorzaakt alleen maar stress en dingen doen die je eigenlijk niet wilt. En voordat je het weet ben je uitgeput.

Irene Wing Easton (47) – Wing is haar tweede naam en ondanks de Engelse achternaam is ze een Nederlandse – schreef het boek *Moe is moe maar voldaan* over haar eigen keuzes als thuiswerkende moeder van vier kinderen. 'Ik ben gedurende het schrijven van mijn boek al veranderd, omdat ik steeds meer begon in te zien hoe vaak ik me bij beslissingen liet leiden door onzekerheid. Maar dat spiegelen aan anderen en wat eruit voortkomt, blijft een valkuil. Na de vakantie bijvoorbeeld, hoor je op het schoolplein waar iedereen geweest is en hoeveel pretparken sommige kinderen daarnaast nog bezocht hebben. 'In dat pretpark zijn mijn kinderen nog niet geweest', denk ik onwillekeurig en dan betrap ik mijzelf. Hoezo 'nog niet' geweest. Onthoud ik mijn kinderen soms iets?'

ooglapje

In haar boek figureren Peuter, Kleuter, Dochter, Zoon, Man en Moe. In ruim zestig columnachtige hoofdstukjes beschrijft Irene Easton haar gezinsleven op herkenbare en vaak humoristische wijze. Irene: 'Ik ben thuisblijfmoeder, maar ik had geen keuze. Toen ik 19 was, ben ik op mijn achterhoofd gevallen en heb daaraan een hersenstambeschadiging overgehouden. Hierdoor heb ik altijd pijn aan mijn ogen en draag ik voor één oog een lapje.' Irene's moeder heeft er wel twintig voor haar genaaid in allerlei vrolijke kleuren. 'Ik heb nu eindelijk eens een voordeeltje van dat ooglapje, want mensen beginnen mij te herkennen als de

weken heeft Irene een pijnaanval waardoor ze uitgeschakeld is. 'Mijn man Hans spaart altijd tien vakantiedagen per jaar op, om op de ergste dagen thuis te kunnen zijn.'

Toch spreekt Irene in haar boek niet over haar handicap omdat het er voor het onderwerp niet toe doet.

'Mijn thuisblijven was dus al van tevoren bepaald. Ik weet het niet zeker, maar ook zonder handicap had ik waarschijnlijk de keus gemaakt om thuis te blijven. Wel heb ik altijd enorme behoefte gehad om daarnaast hobby's te hebben. Zo kan ik mij dus best voorstellen dat vrouwen ook behoefte kunnen hebben om buitenshuis te werken. Mijn boek is nadrukkelijk ook geschreven voor buitenshuis werkende moeders. Ik wil geen tweedeling tussen degenen die wel of niet buiten de deur werken. Maak je eigen keuze, en respecteer die ook van elkaar. Dat is voor mij ook de vrucht van de emancipatie, dat je zelf kunt kiezen. Iemand als Heleen Mees, die parttime werkende vrouwen al verwende prinsesjes noemt, laat staan thuisblijfmoeders, is in haar mening veel te ver doorgeschoten. Vergeten wordt wat thuisblijfmoeders allemaal doen. Zij zijn de mantelzorgers, het sociale vangnet van de buurt. Want wie doet anders de boodschappen voor de zieke buurvrouw of vangt de kinderen op van een werkende moeder waarvan de oppas ziek is?'

Ook aan het verwijt dat thuisblijfmoeders maar koffiedrinken en kleppen, heeft Easton geen boodschap. 'Ik noem het werkoverleg wanneer twee thuismanagers met elkaar over opvoeding praten en ondertussen hun kinderen met elkaar laten spelen. Zo doet je kind – dat niet buiten de deur wordt opgevangen – een heleboel sociale contacten en bijbehorende sociale vaardigheden op.'

Kun je het bijbrengen van waarden en normen in die eerste cruciale jaren wel uitbesteden aan een crèche? 'Dat moet iedere ouder zelf beslissen en die keuze van elkaar moet je ook respecteren', vindt Easton. 'Natuurlijk zijn er ook ouders die wel moeten werken. Uiteraard hoop ik wel dat het een goede crèche is waar kinderen met liefde en aandacht worden behandeld. Wat dat betreft moet je je oren en ogen altijd open houden. Maar dat geldt ook als je gebruik maakt van een oppasmoeder. Doet ze het uit liefde voor het kind of louter voor het geld? Persoonlijk ben ik blij dat mijn kinderen in de eerste jaren in de geborgenheid van het gezin zijn opgegroeid.'

schrijfcoach

'Toen ik acht jaar was, wilde ik al schrijfster worden', vertelt Irene. 'Aan dit boek heb ik lang gewerkt. Ik heb eerst mijn manuscript naar een paar uitgeverijen gestuurd en kreeg toen van een uitgeverij de tip 'je hebt talent,maar mist wat technische vaardigheden, neem een schrijfcoach.' Toen heb ik het boek nogmaals herschreven met behulp van de tips van mijn schrijfcoach. Ik had natuurlijk geen redacteur en van haar heb ik veel geleerd. Toen het af was, stuurde ik het naar 26 uitgeverijen, die allemaal enthousiast waren, maar het niet wilden uitgeven omdat ik geen Bekende Nederlander ben. Uitgeverijen moeten natuurlijk ook goed nadenken over een commercieel risico.'

'Vergeten wordt wat thuisblijfmoeders allemaal doen. Zij zijn het sociale vangnet van de buurt.

Toen besloten Irene en haar man Hans een deel van hun spaargeld aan te spreken en zelf een uitgeverij op te richten. Dat werd IWE books. Irene: 'Ik wilde geen printing-on-demand internetboek. Ik wilde het professioneel aanpakken. Het was veel werk, maar het is gelukt. *Moe is moe maar voldaan* is gewoon in boekhandels te bestellen, omdat het nu ook in het Centraal Boekhuis ligt. Ook dat kost ons geld, maar is het wel waard. We hopen binnenkort een tweede druk te hebben. Bovendien is het als e-book verkrijgbaar.'

Irene vind het moeilijk aan te geven welk hoofdstuk haar het meest dierbaar is. 'Ik denk elk stuk waaruit heel duidelijk spreekt wat mij voor ogen staat. Stop toch eens met jezelf en elkaar opjagen. Prima als je een verjaardagsfeestje voor een kleuter geeft dat een hele dag duurt, maar doe dit alleen als je het zelf heel graag wilt. Niet omdat je denkt dat het moet of om anderen af te troeven of te laten zien hoeveel jij je wel niet kunt veroorloven. Maak je eigen keuzes over hoe jij het moederschap invult!' ■

Informatie

Lees meer over Irene op haar site: *wingeaston.nl*.

N.A.V.

Moe is moe maar voldaan
IRENE WING EASTON, UITG. IWE BOOKS, WIJCHEN 2011.
250 BLZ. € 18,80.
VIA DE BOEKHANDEL EN VIA WINGEASTON.NL
OOK VERKRIJGBAAR ALS E-BOOK, € 9,90.